

نگاه هفته

رشد ۶۱ درصدی صادرات نفت ایران به مقاصد آسیایی

سعیده شفیعی، پژوهشگر اقتصادی

● قیمت نفت در هفته گذشته روندی نزولی را تجربه کرد و قیمت‌ها از سطح ۴۹ دلار در پایان هفته قبل به سطح ۴۷ دلار کاهش یافتند. قیمت نفت شاخص آمریکا با چهاردلارو ۱۷ سنت و سبد نفتی اوپک با سه‌دلارو ۲۴ سنت کاهش، نسبت به شاخص برنت (با دودلارو ۶۲ سنت) افت بیشتری داشتند. در دوشنبه قیمت نفت در بازارهای جهانی در پی بالارفتن تولید نفت عراق و افزایش ارزش دلار کاهش یافت. در روز سه‌شنبه با کاهش ارزش دلار قیمت‌ها به سطح ۴۹ دلار افزایش یافت. در روزهای پایانی هفته نیز به دلیل افزایش نگرانی‌ها درباره به‌نتیجه‌نرسیدن توافق تولیدکنندگان اوپکی همراه با احتمال افزایش نرخ بهره در آمریکا (و به تبع آن، افزایش ارزش دلار)، قیمت‌ها روند نزولی را تجربه کردند.

۳ شاخص اصلی قیمت نفت

قیمت نفت «برنت دریای شمال» (Brent) در نخستین ساعات روز جمعه دوم سپتامبر ۴۷دلارو پنج سنت معامله شد که نسبت به پایان هفته قبل، دودلارو ۶۲ سنت کاهش یافته است. شاخص «نفت وست تگزاس اینترمیدیت» (WTI) نیز در همین روز ۴۳دلارو ۱۶ سنت معامله شد که نسبت به پایان هفته قبل، حدود چهاردلارو ۱۷ سنت افت نشان می‌دهد. همچنین بنا به گزارش دبیرخانه اوپک، قیمت سبد نفتی این سازمان (OPEC Reference Basket Price) که متشکل از میانگین قیمت نفت ۱۲ کشور عضو این سازمان است، در پایان روز پنجشنبه اول سپتامبر به ۴۲دلارو چهار سنت رسید که نسبت به روز مشابه هفته گذشته، سه‌دلارو ۲۴ سنت پایین‌تر است.

کاهش شدید اکتشاف نفت

کاهش قیمت نفت در دو سال اخیر سبب شده است تا شرکت‌های نفتی بین‌المللی بوجه اکتشاف خود را کاهش دهند. به گزارش گزرگاری بلومبرگ، اکتشافات نفتی در سال ۲۰۱۵ حدود یک‌دهم متوسط اکتشاف سالانه از سال ۱۹۶۰ تاکنون بوده است؛ همچنین بنا به گزارش آمارهای «مؤسسه وودمکنزی» در سال ۲۰۱۵ تنها ۲٫۷ میلیارد بشکه نفت در جهان اکتشاف شد که کمترین میزان اکتشاف سالانه نفت از سال ۱۹۴۷ تاکنون است. براساس این، از ابتدای سال جاری میلادی تا پایان ماه گذشته، ۷۳۶ میلیون بشکه نفت کشف شده است که نگرانی درباره کمبود عرضه نفت در سال‌های آتی را افزایش می‌دهد.

افت ۴۶ درصدی درآمد اعضای اوپک

سازمان اطلاعات انرژی دولت آمریکا (EIA) در گزارشی اعلام کرد در سال گذشته میلادی مجموع درآمد کشورهای عضو اوپک ۴۰۴ میلیارد دلار بوده است که نسبت به سال ۲۰۱۴، بیش از ۴۶ درصد افت نشان می‌دهد. این رقم کمترین درآمد سالانه اعضای این سازمان در یک دهه گذشته است که به‌شدت اقتصاد این کشورها را تحت‌تأثیر قرار داده است. این نهاد بین‌المللی انرژی پیش‌بینی کرده است کاهش درآمد اعضای اوپک با توجه به روند نزولی قیمت نفت، در سال جاری نیز ادامه یابد و این رقم به ۳۴۱ میلیارد دلار برسد؛ اما در سال آینده میلادی این رقم به ۴۲۷ میلیارد دلار بهبود خواهد یافت.

رشد صادرات نفت ایران به اروپا و آسیا

صادرات نفت ایران به چهار کشور آسیایی (ژاپن، چین، هند و کره جنوبی) در ماه جولای به یک‌میلیون و ۶۴۰ هزار بشکه در روز رسید که نسبت به ماه مشابه سال قبل ۶۱٫۸ درصد رشد نشان می‌دهد. وزارت اقتصاد، بازرگانی و صنعت ژاپن در گزارش خود اعلام کرد مجموع واردات نفت خام این کشور از ایران در ماه جولای سال جاری میلادی به ۲۵۶ هزارو ۵۸۱ بشکه در روز رسید که نسبت به جولای سال قبل، ۶۱ درصد رشد نشان می‌دهد. صادرات نفت ایران به کره‌جنوبی نیز در ماه جولای نسبت به سال گذشته با چهار برابر افزایش به ۲۹۱هزارو ۹۷ بشکه در روز رسید. واردات نفت هند از ایران در ماه یادشده به ۵۲۳هزارو صد بشکه در روز رسید که افزایش دوبرابری نسبت به مدت مشابه سال قبل را نشان می‌دهد. به گزارش پایگاه خبری کمیسیون اروپا نیز ارزش واردات اتحادیه اروپا از ایران در نیمه نخست سال جاری میلادی بیش از ۳٫۵ برابر شد و به یک میلیاردو ۵۲۲ میلیون یورو رسید؛ اگرچه درباره میزان نفت وارداتی از ایران در این گزارش رقمی اعلام نشده است؛ اما به نظر می‌رسد بخش عمده این افزایش مربوط به صادرات نفت ایران به مقاصد اروپایی باشد.

قیمت گاز طبیعی

به گزارش اداره اطلاعات انرژی دولت آمریکا (EIA)، قیمت شاخص اسپات انرژی هاب (Hen-ry Hub) به‌عنوان شاخصی برای قیمت فروش لحظه‌ای گاز طبیعی در آمریکا در هفته منتهی به دوم سپتامبر در سطح دودلارو ۹۷ سنت به ازای هر میلیون بی‌تی‌وی یا واحد گرمایی انگلیسی (MMBtu) مبادله شد که نسبت به هفته گذشته، شش سنت افزایش یافته است.

اقتصاد

خبرخواهان در گفت وگو با «شرق» نسبت به خطر «بزک مشکلات اقتصادی» هشدار می دهد

مچ گیری باند احمدی نژاد از روحانی

دولت می تواند با سنگ‌هایی که رقبایش پرتاب می کنند خانه ای برای مردم بسازد

مهدی کروبی، رهبر سازمان مجاهدین خلق ایران

داشته‌ایم که به آنها توجهی نکرده‌ایم و حالا هم نمی‌توانیم درباره کاستی‌ها تنها انگشت خود را به سمت دولت نشانه‌گیری کنیم. مهم‌ترین این ضعف‌ها، باند احمدی‌نژاد یک طبل توحالی بود که دیگر جایی در عرصه سیاست و اقتصاد ایران ندارد و باید به تاریخ ببینود».
خبرخواهان همچنین باورپذیری قصه‌های احمدی‌نژاد برای مردم را در قصه‌سرایی احمدی‌نژاد جست‌وجو می‌کند. به گفته او، مردم با قصه و حکایت و مثال راحت ارتباط برقرار می‌کنند. او تأکید می‌کند بهتر آن است که دولت هم، با قصه‌سرایی از فجایی که دولت قبل به بار آورد، دست احمدی‌نژاد و باند او را رو کند.

کا با وجود آنکه دولت یازدهم دستاوردهایی را در حوزه اقتصادی کسب کرده؛ اما انتقاداتی نیز به عملکرد آن وارد است. در این شرایط به نظر شما نقاط آسیب‌پذیری دولت که رقیبا و مخالفان می‌توانند از آنها علیه دولت استفاده کنند، چیست؟
برای اینکه بخواهیم درباره ضعف‌های اقتصادی دولت فعلی صحبت و قضاوت کنیم، اول باید به ضعف‌های مدیریت در کشور توجه داشته باشیم؛ چون بدون توجه به آن نمی‌توانیم نظر درستی دهیم. البته بدیهی است هنگامی که مجموعه‌ای به نام قوم مجریه، با هم هماهنگ نباشد، آن دولت نمی‌تواند به اهدافی که دارد، برسد یا با سرعت موردنیاز پیش برود؛ اما متأسفانه فراتر از این مسئله، ما در امور کلی مملکت‌داری و کشورداری نیز ضعف‌های زیادی

شرق: دولت بازی را می‌برد یا نه؟ تنها یک سال تا پایان دولت باقی مانده و حمله به دولت از سوی مخالفان هر بار با ابزارهایی نوا از راه می‌رسد؛ گاهی پای فیش حقوقی به میان کشیده می‌شود و گاهی ماجرای نسبت فامیلی کابینه دولت با افراد متنفذ در حوزه اقتصادی و تضاد منافع مطرح می‌شود. جالب آنکه آنچه اغلب به پای دولت نوشته می‌شود، از روزگاری آب می‌خورد که دولت احمدی‌نژاد بی‌آنکه به وقایع کارهای خود فکر کند، اسب اقتصاد هردمبیل را می‌راند؛ اما مخالفان (نه منتقدان) آنچه را دولت در آن دستی ندارد، منتسب به کابینه می‌کنند. در این شرایط دولت چگونه می‌تواند توطئه مخالفان را خنثی کند؟
جعفر خبرخواهان، اقتصاددان، در گفت‌وگوی خود با «شرق» از منذهایی می‌گوید که مخالفان، از همان جا نیش خود را به دولت می‌زنند؛ اما او معتقد است در چنین شرایطی بهترین اقدام دولت، شفاف‌سازی درباره آن چیزی است که خود مسبب آن نبوده؛ اما درعین‌حال تأکید می‌کند: «دولت باید از رودروشدن و محاجه (بگوگو) و دهن‌به‌دهن‌شدن مستقیم با احمدی‌نژاد پرهیز کند. باند احمدی‌نژاد یک طبل توحالی بود که دیگر جایی در عرصه سیاست و اقتصاد ایران ندارد و باید به تاریخ ببینود».
خبرخواهان همچنین باورپذیری قصه‌های احمدی‌نژاد برای مردم را در قصه‌سرایی احمدی‌نژاد جست‌وجو می‌کند. به گفته او، مردم با قصه و حکایت و مثال راحت ارتباط برقرار می‌کنند. او تأکید می‌کند بهتر آن است که دولت هم، با قصه‌سرایی از فجایی که دولت قبل به بار آورد، دست احمدی‌نژاد و باند او را رو کند.

کا با وجود آنکه دولت یازدهم دستاوردهایی را در حوزه اقتصادی کسب کرده؛ اما انتقاداتی نیز به عملکرد آن وارد است. در این شرایط به نظر شما نقاط آسیب‌پذیری دولت که رقیبا و مخالفان می‌توانند از آنها علیه دولت استفاده کنند، چیست؟

برای اینکه بخواهیم درباره ضعف‌های اقتصادی دولت فعلی صحبت و قضاوت کنیم، اول باید به ضعف‌های مدیریت در کشور توجه داشته باشیم؛ چون بدون توجه به آن نمی‌توانیم نظر درستی دهیم. البته بدیهی است هنگامی که مجموعه‌ای به نام قوم مجریه، با هم هماهنگ نباشد، آن دولت نمی‌تواند به اهدافی که دارد، برسد یا با سرعت موردنیاز پیش برود؛ اما متأسفانه فراتر از این مسئله، ما در امور کلی مملکت‌داری و کشورداری نیز ضعف‌های زیادی

نیاز صنعت به حمایت و هدایت دانشگاه صنعت نفت

علی محمد قنبری، معاون پژوهشی دانشگاه صنعت نفت تهران و عضو هیات این دانشگاه، در پاسخ به مطلب غلامحسین حسنتاش که با عنوان «دانشکده صنعت نفت و بن‌بست تصمیم‌گیری درست» در تاریخ ۹۵/۵/۳۰ منتشر شد، توضیحاتی را به دفتر روزنامه ارسال کرده که عینا در پی می‌آید:

شیوه نگارش و منطق جناب آقای حسنتاش در یادداشت مورخ شنبه ۹۵/۵/۳۰ روزنامه «شرق» با عنوان «دانشگاه صنعت نفت و بن‌بست تصمیم‌گیری درست» با توجه به جایگاه حرفه‌ای ایشان محل تعجب است، چراکه عبارات متعددی در این یادداشت حکایت از ضعف اطلاعاتی و قضاوت ناصواب نویسنده محترم دارد. لذا به منظور رعایت اخلاق صرفا به طرح ادله در محورهای زیر پرداخته تا خوانندگان محترم خود قضاوت نمایند.

۱- تاریخچه و حمایت‌شدن‌گیری دانشگاه

قدمت دانشگاه حسابداری نفت به سال ۱۳۳۶ برمی‌گردد و گزارش تاریخی نویسنده محترم مربوط به بازگشایی مجدد آن می‌باشد. شرکت ملی نفت ایران با تأسیس به الگوی علمی و حرفه‌ای شرکت‌های رقیب بین‌المللی (که همواره یک واحد آموزشی متناسب با نیازمندی‌های خود در کنار سازمان عملیاتی ایجاد می‌نمایند) اقدام به شکل‌دهی این سازمان آموزشی با بهره‌گیری از پیشکسوتان حرفه حسابداری در کشور نمود. امروزه نیز همچنان این مدل مورد استفاده شرکت‌های برتر نفتی در سطح بین‌الملل قرار دارد و با این روش نسبت به برنامه‌ریزی، تأمین و تربیت نیروی انسانی خود اقدام می‌کنند.

۲- تفاوت ماهوی رشته حسابداری امور مالی نفت

رشته حسابداری دانشگاه نفت از سرفصل مجزایی در مقایسه با رشته حسابداری سایر دانشگاه‌ها برخوردار بوده و تحت عنوان کارشناسی حسابداری امور مالی نفت در وزارت علوم به تصویب رسیده

دفتر «آسترید» در ایران به‌زودی افتتاح می‌شود

● ایستاد؛ در جریان سفر وزیر تجارت و سرمایه‌گذاری استرالیا به تهران، دفتر «آسترید» (کمیسیون تجارت خارجی استرالیا) در ایران افتتاح خواهد شد.عبدالحسین وهاجی، سفیر کشورمان در استرالیا به منظور تبادل نظر و بررسی رویاروهای توسعه روابط اقتصادی ایران واسترالیا با «استیون چیوبو» (Ste-ven Giobbo)، وزیر تجارت، سرمایه‌گذاری وتورسم استرالیا در محل دفتر کاری در پارلمان دیدار و گفت‌وگو کرد.وی ادامه داد: قرار است در آینده نزدیک وزیر تجارت و سرمایه‌گذاری استرالیا به منظور دیدار با مقامات عالی‌رتبه کشورمان در راس یک هیأت بزرگ اقتصادی، متشکل از بخش‌های نفت و گاز، کشاورزی، مدیریت آب، بازرگانی، بانکی، هواپیمایی، معدن و علمی و آموزشی به کشورمان سفر کند.در این سفر، دفتر کمیسیون تجارت خارجی استرالیا (آسترید) به طور رسمی افتتاح خواهد شد.

معاون وزیر: ۱۲ شهر جدید در کشور ایجاد می‌شود

● ایرنا: معاون وزیر راه و شهرسازی و مدیرعامل شرکت عمران شهرهای جدید کشور گفت: ۱۲ شهر جدید در سطح کشور به‌ویژه در منطقه مکران و جنوب ایران

یازدهم در سه سال اخیر این بوده که ارتباط خوبی از این منظر با جامعه نداشته است؛ درحالی‌که شاهد گسترش انواع شبکه‌های مجازی در دسترس همگان هستیم. دراین‌میان رسانه ملی هم نگاه تک‌بعدی و زاویه‌دار و انحصارطلبانه‌ای داشته است؛ در حالی‌که می‌توانست تا اقصى نقاط کشور دیدگاه‌ها و اهداف منطقی دولت را به جامعه منتقل کند و امید واقعی را در فکر و ذهن مردم شکل دهد. در حقیقت از یک سو، دولت کارهایی در اقتصاد کرده؛ اما واقعا دستاوردهای خود را برای عامه مردم واکاوی نکرده و از دیگر سو در حوزه‌هایی که اتفاقا برای مردم ملموس است، نتوانسته رضایت آنها را جلب کند؛ پس راه را برای استفاده منتقدان و به‌ویژه رقیبا باز کرده است و آنها به راحتی با دست‌گذاشتن روی همین حوزه‌ها، عملکرد اقتصادی دولت را در نظر عامه مردم به چالش می‌کشد.

ک مثلث در کدام حوزه‌ها؟

از نظر اقتصاددانان شاید دولت کنونی در مهار تورم، مثبت‌کردن رشد اقتصادی یا بهبود محیط کسب و کار و... موفق عمل کرده باشد اما مردم، بی‌کاری و معیشت را در نظر می‌گیرند. در وضعیت فعلی پاشنه آشیل دولت در اقتصاد که منتقدان و رقیبا خواهند روی آن مانور دهند، افت تولید، اشتغال، رفاه و درآمد است. البته دولت رشد اقتصادی را مثبت کرد اما این رشد می‌تواند حاصل فعالیت بخش خاصی باشد و

بقیه بخش‌ها را دربر نگیرد که مفید نیست؛ چون رشد اقتصادی باید فراگیر باشد و طبقات محروم و فقیر هم از آن منتفع شوند.

بعد از وضعیت ناسامان اقتصادی در دولت دهم، در این دولت اگر اندک‌رشدی هم صورت گرفته، حاصل فعالیت در بخش نفت، خودرو، صنایع سنگین و معدنی بوده اما مشاغل خرده‌فروشی و صنایع کوچک به گونه‌ای است که رونق در آنها به‌صورت فراگیر طبقات محروم را شامل می‌شود؛ چون اشتغال‌زایی بالایی دارند. وقتی بی‌کاری باشد، به دنبال آن مشکلات اجتماعی و اخلاقی و نارضایتی و مشکلات روحی و روانی هم می‌آید و اینها در زندگی روزمره مردم نمود دارد و آنها را لمس می‌کنند.

ک در صورت استفاده ابزار ی رقیبا از نقاط آسیب‌پذیر دولت که به آنها اشاره کردید، دولت می‌تواند از خود دفاع کند؟

سختی کار دولت فعلی این است که باید به نمودار روبه‌افول اقتصاد تغییر جهت دهد و آن را رو به بالا آورد. یعنی روند اقتصادی که به سمت نزول رفته بود را در مسیر چرخش قرار دهد و به سمت صعود بیاورد اما این دوزدن، به انرژی بسیار زیادی نیاز دارد.به عبارتی دولت تاکنون هر زحمتی که کشیده فقط توانسته به اقتصاد کمک کند تا به سمت بهبود حرکت کند. به عبارتی دستاورد مهم دولت این بوده که فقط توانسته کاستی‌های قبلی اقتصاد را خنثی کند تا وضع از اینکه هست بدتر نشود. همیشه هم این امید وجود داشته که اقتصاد از رکود خارج شود اما هنوز این اتفاق نیفتاده است؛ پس اگر کسی عملکرد دولت را درک کند، از دفاعش قانع نمی‌شود اما دولت نتوانست از پتانسیل نیروی فکری اقتصاددانان و روزنامه‌نگاران استفاده کند تا این حقایق باز و مسائل حلاجی شود. اینجاست که همان کسانی که مسبب رکود تورمی اقتصاد بودند، حالا معترض به سیاست‌های دولت شده‌اند. اینها اگر توانایی فکری قابل عرضه‌ای برای حل مسائل اقتصادی داشتند، می‌توانستند با نگارش مقالات علمی و کتاب‌های اقتصادی به دفاع از نظریات خود بپردازند و کمکی واقعی به دولت و جامعه کنند. اما دریغ و افسوس که تیم اقتصادی دولت سابق از کسانی تشکیل شده است که فقط در شرایط توزیع پول نفت و به‌حراج‌گذاشتن ثروت‌های ملی توان عرض اندام و مزیت دارند؛ اما چنین شرایطی حقیقتا دیگر وجود ندارد.

ادامه در صفحه ۱۵

اقتصاد سبز

نقش سازمان‌های مردم‌نهاد در توسعه اقتصاد سبز

فاطمه یاسیان، کارشناس اقتصادی

● نهادهینه‌کردن اقتصاد سبز در جهان در سه بعد اقتصادی، اجتماعی و زیست‌محیطی مستلزم تلاش و همکاری تنگاتنگ دولت، سازمان‌های مردم‌نهاد و مردم است. توجه به شاخص‌های رفاه بشری، عدالت اجتماعی، کاهش نابرابری، افزایش کیفیت زندگی، توسعه اجتماعی، دسترسی عادلانه و پرداختن به نیازهای زنان و جوانان، رشد درآمد و اشتغال، سرمایه‌گذاری‌های خصوصی و عمومی، کاهش خطرات زیست‌محیطی و کیمیای آن، کاهش کرین، کارایی منابع و منابع کارآمد، کاهش انتشار کرین و آلودگی، افزایش بهره‌وری انرژی و منابع، جلوگیری از نابودی تنوع زیستی و اکوسیستم و مسئولیت‌پذیری در قبال محیط زیست از جمله موضوعات تاکیدشده در اقتصاد سبز است. دستیابی به تمامی اهداف اقتصاد سبز یک نوع وفای ملی در سطح دولت و حاکمیت، سازمان‌های مردم‌نهاد و مردم را طلب می‌کند. به عبارت دیگر دستیابی به همه این اهداف از عهده یک بخش از جامعه خارج است. در این میان نقش سازمان‌های مردم‌نهاد روزبه‌روز در حال افزایش است. سازمان‌های مردم‌نهاد (NGO) دارای شخصیت حقوقی مستقل، غیردولتی، غیرانتفاعی و غیرسیاسی هستند که برای انجام فعالیت داوطلبانه با گرایش فرهنگی، اجتماعی، مذهبی، بشردوستانه و بر اساس قانونمندی و اساسنامه مدون، رعایت چارچوب قوانین موضوعه کشور و مفاد آیین‌نامه‌های اجرایی آن فعالیت می‌کنند. این سازمان‌ها نه وابسته به دولت هستند و نه اثری از حاکمیت درون آنها پیدا می‌شود و نه از دولت بودجه‌ای به صورت رسمی می‌گیرند. یکی از مهم‌ترین خصوصیات این سازمان‌ها، داوطلبانه‌بودن آنهاست که با توجه به این جامعه ایجاد می‌شوند. براساس همین فلسفه و براساس نیاز جامعه، سازمان‌های مردم‌نهاد برای نهادهینه‌کردن اقتصاد سبز در سراسر جهان به فعالیت و اقدام مشغول هستند. به طور نمونه پیمان جهانی عدم سوزاندن زباله و ضایعات (GAIA:Global Anti-Inciner-a-tion Alliance) با هدف پیداکردن راه‌های جایگزین سوزاندن ضایعات و زباله‌ها در جهان شکل گرفته است. GAIA یک ائتلاف بین‌المللی است که بیش از ۵۰۰ گروه مردمی، سازمان‌های غیردولتی و افراد در بیش از ۹۰ کشور جهان در آن عضو هستند که همگی برای هدف جهانی مشخصی یعنی دنیایی بدون سم حاصل از سوزاندن ضایعات و زباله‌ها دور هم جمع شده‌اند. از سال ۲۰۰۹ در ادامه مذاکرات تغییرات آب‌وهوایی سازمان ملل، پردازش و فراوری زباله به جای سوزاندن آن یکپیری شد. این اقدام باعث ایجاد درآمدی حاصل از بازیافت شده و انتشار گازهای گلخانه‌ای را هم کاهش می‌دهد. اهداف و خواسته‌های اصلی این گروه از پرداختن به بحران آب و هوا به شرح زیر است:

عدالت جهانی: زمانی عدالت اجتماعی در جهان به‌وجود می‌آید که حمایت و پشتیبانی کافی از سیستم‌های اجتماعی و اقتصادی و پایداری اکولوژیکی صورت گیرد که مقابله با سوزاندن زباله در همین راستاست.

زباله صفر: زباله صفر به معنای کاهش آنچه ما در سطل زباله می‌ریزیم و به صفر رساندن زباله‌سوزی. رعایت حقوق جمع‌کنندگان زباله: در بسیاری از کشورهای درحال‌توسعه، جمع‌آوری و مرتب‌سازی زباله به صورت «غیررسمی»، اسرار معاش تعداد زیادی از فقرای شهری را تأمین می‌کند که در شرایط اسفناکی زندگی می‌کنند و بهبود وضعیت آنان یکی از اهداف این گروه است.

تولید پاک: تولید پاک یعنی طراحی محصولات و فرایندهای تولید در هماهنگی با چرخه زیست‌محیطی. **توسعه مسئولیت سازنده**: اینکه تولیدکنندگان محصولات، دلایل هدررفت محصول تولیدی خود را از طریق مصرف‌کنندگان پیگیری شوند و در جهت کاهش هدررفت اقدام کنند. این گروه در سطح جهان از طریق اعضای خود در حال توقف استفاده از کوره‌های زباله‌سوز و ترویج روش جایگزینی برای آن هستند. برای این منظور یک جنبش قدرتمند مردمی را شکل داده و در سراسر جهان ساماندهی کرده‌اند. این گروه تاکنون فعالیت ۲۵ کوره را در کشورهای مختلف متوقف کرده‌اند.

در هندوستان پروژه آزمایشی زباله صفر به ایجاد معیشت و درآمد برای بیش از صد خانواده کمک کرده است. در آرژانتین، این گروه کمک کرده تا در بوتونس‌ایرس، یکسی از بزرگ‌ترین شهرستان‌ها در جهان، قوانین مرتبط با زباله صفر را به تصمصبات قانونی شامل قواعد مربوط به تعاونی جمع‌کننده زباله، ترویج سلامت و پایداری است درحالی‌که حفاظت معیشت بازیافت رسمی افراد مهیا شود. بررسی تجارب جهانی نشان می‌دهد سازمان‌های مردم‌نهاد می‌توانند زمینه و بستری لازم را برای حضور مردم در تمامی مراحل مربوط به تصمصب‌گیری و اجرای تصمصماتی که به طور مستقیم یا غیرمستقیم با زندگی روزمره آنان سروکار دارد، ایجاد کنند. توجه و حمایت از نهادهای مردمی توسط دولت می‌تواند مؤثرترین راهکار برای واگذاری امور به مردم و حساس‌کردن آنان به موضوعات زیست‌محیطی باشد.